EVANJELICKÁ RATOLESŤ

Časopis Cirkevného zboru ECAV v Modre – Kráľovej

24. ročník Číslo 1

„Vieru otcov zachovaj nám, Pane.“

Zlatica Oravcová

Sedem pôstnych vzdychov

Ó, zhrešili sme … Zmiluj sa Kriste, Pane premilý!
Tŕňový veniec z tvrdých sŕdc svojich sme Ti uvili.

Ó, zhrešili sme … Odpusť nám, Kriste, odpusť úbohým!
Kríž sme Ti dali, nesmiernu ťarchu, ťarchu svojich vín.

Ó, zhrešili sme … Slzy nám tečú, bledej po tvári.
Ranili sme Ťa, Svätý Syn Boží, ach, my bedári!

Ó, zhrešili sme … Drahý Ježiši, žlč sme Ti dali,
občerstvi naše zmučené duše, zloba nás páli!

Ó, zhrešili sme … Padáme pod kríž, spíname ruky!
Bolesť nás trápi, ľútosť nás morí, žiaľ prehlboký.

Ó, zhrešili sme … Golgota plná nášho nárekú,
dnes učíme sa poznávať Teba, Lásku odvekú!

Nesúď nás, Pane, Pastier náš dobrý, Baránok tichý.
Odpovedz slovom nebeskej lásky na naše vzdychy!

Ján Milan Petrík – 110. výročie narodenia (∗ 26. 3. 1910)

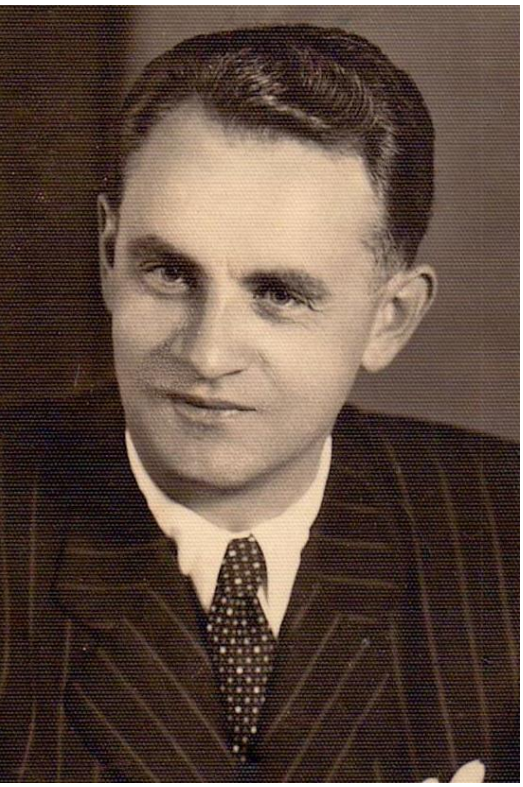

Mládežnícke služby Božie za účasti teológov spojené so spomienkou na pána farára Petríka pri príležitosti 110. výročia narodenia sa budú konať

29. marca 2020 o 9.00 hod.

Srdečne Vás pozývame.

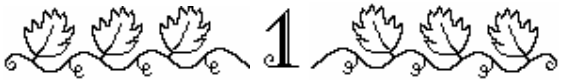

DAR BOŽIEHO SLOVA

Šesť krokov pri čítaní Biblie

Kázeň brata Mgr. Miroslava Jägra, námestného farára a seniora v. v., prednesená v evanjelickom kostole v Modre-Kráľovej na Nedeľu po Deviatniku 16. februára t. r.

(Pán Ježiš) však riekol: ***Omnoho blahoslavenejší sú tí, čo počuli slovo Božie a zachovávajú ho.***
Ekumenický preklad: ***Blahoslavení sú tí, čo počúvajú a zachovávajú Božie slovo. (****L 11, 28)*

Milé sestry, drahí bratia v Pánovi!

Aj dnešnú kázeň by som chcel začať krátkym poukazom na názov nedele, ktorú dnes v kresťanskej cirkvi slávime – „Sexagaesime“, čo v latinčine predstavuje číslo „60“. Týmto sa nám chce zdôrazniť, že od sviatku Veľkej noci nás delí ešte približne 60 dní. Opäť však nie to je podstatné na tomto dni. Oveľa dôležitejšia je samotná téma, ktorá je k dnešnej nedeli priradená. Nuž a tá podľa bohoslužobnej agendy našej cirkvi znie: Dar Božieho slova.

Božie slovo – Biblia, je vskutku veľkým darom Boha pre človeka. Je to dar, ako sa nám – ľuďom Pán Boh chce dať poznať. Samozrejme len do istej miery, nakoľko v plnosti Boha poznať nemôžeme. Na to sme prislabí a primalí. Je to vskutku veľký dar, keď nám Pán Boh vo svojom slove odhaľuje, čo sa Mu páči a čo nie. S čím sa stotožňuje a s čím nie. Čo je podľa Jeho predstáv a Jeho vôle a čo nie. Takto vo veciach morálky či etiky nemusíme tápať a žiť v neprestajnej neistote, čo asi Bohu robí radosť a čo už nie. Je to veľký dar, keď nám Pán Boh odhaľuje cestu spasenia a kroky, ktoré treba vykonať preto, aby sme boli spasení a mali večný život. Takto ani vo veciach našej spásy nemusíme tápať a pochybovať. Všetko je to, takpovediac, čierne na bielom.

Žiaľ, nie pre každého je Biblia darom. Nie pre každého je živým, aktuálnym a nadčasovým slovom živého, jediného, absolútneho Boha. Je nemálo tých, ktorí v Biblii vidia iba zbierku starovekých spisov, ktoré sú už dávno prekonané. Je nemálo tých, ktorí Bibliu vnímajú len ako zbierku starovekých ľudských predstáv o Bohu, no nie ako zjavenie samotného Boha nám ľuďom. Je nemálo tých, ktorí Bibliu vnímajú len ako zbierku povestí, mýtov, eposov a podobne, a nie ako živý a stále aktuálny a platný odkaz Boha nám ľuďom. Na to totiž človek potrebuje vieru. Bez viery Biblia ostáva len zbierkou starovekých ľudských predstáv, myšlienok a názorov, ktorú možno podvracať, spochybňovať, zosmiešňovať či relativizovať. Nie je nutné brať ju vážne. Nie je potrebné sa ňou riadiť. Bez viery nie je Biblia pre človeka ničím záväzným. Vnímať Bibliu a pokladať ju aj v dnešnej dobe vo viere ako Božie slovo pre človeka každej epochy, ako Božie zjavenie, i to je vskutku veľkým darom pre človeka. To znamená, že jednak Biblia, ktorá slovo Božie obsahuje a bola daná ľuďom, je darom. A aj viera človeka, že Biblia obsahuje Božie slovo, je darom.

S darčekmi je to tak, že niekedy potešia, a niekedy ani nie. A preto je namieste položiť si otázku: Milý priateľ, ako vnímaš Bibliu vo svojom živote ty? Vnímaš ju ako súčasť svojho života, súčasť svojho svetonázoru? Vnímaš ju ako Božie slovo pre teba, ktoré je záväzné a nespochybniteľné? Alebo ju vnímaš iba ako prekonané historické dielko zo staroveku, ktoré sa teba nijako netýka, nijako ťa neoslovuje a k ničomu nezaväzuje? Teší ťa to, že si bol od Boha takto obdarovaný? Alebo ani nie a čakal si niečo úplne iné?

S darčekmi je to veľakrát aj tak, že ak ich máme správne používať, ak z nich máme mať osoh, potrebujeme vedieť ako. Potrebujeme nejaký návod. V ďalšej časti kázne by som sa preto pokúsil predostrieť vám taký „návod na používanie“ Biblie. Bude to 6 krokov, tipov, ako z Biblie a jej čítania vyťažiť čo najviac, vyťažiť z nej maximum.

1. ***Predtým ako Bibliu otvoríš a pustíš sa do čítania, pomodli sa!*** Tak ako samotné Božie slovo je pre človeka darom, tak i jeho pochopenie je darom. Zlé výklady a pochopenia slova Božieho narobili v ľudských dejinách nemálo problémov. Pre zlé pochopenie Biblie sa v minulosti viedlo veľa vojen, v ktorých zomrelo mnoho ľudí. Bolo spáchaného veľa násilia, tieklo mnoho krvi a udialo sa veľa krívd a nespravodlivosti. Božie slovo je vskutku veľká zbraň a moc, zvlášť ak sa zle, neprávne, pomýlene pochopí a interpretuje. Vtedy vedie neraz k fanatizmu, a ten nie je nikdy dobrý. Apoštol Pavol vnímal Božie slovo a evanjelium ako moc Božiu, ktorá je na spasenie každému veriacemu človeku. Takto sa ho učme vnímať aj my a o to prosme! Prosme o pomoc Ducha Svätého, aby sa náš výklad Božieho slova stotožňoval s tým, čo nám Boh chce naozaj povedať! Prosme o to, aby sa nám Božie slovo prihováralo konkrétne do našej situácie a to buď ako slovo povzbudenia a potešenia, alebo ako slovo zasľúbenia, resp. ako slovo napomenutia a odhalenia hriechu, ktorý treba Bohu vyznať!

2. Čítaj Bibliu pozorne! Biblia si žiada koncentráciu a sústredenosť. Čítať Bibliu narýchlo, povrchne, nemá veľký význam. Biblia si žiada meditáciu, čas na rozjímanie. Vyžaduje si náš čas, našu pozornosť, naše myšlienky. Iba vtedy sa nám Boh môže skutočne prihovoriť. To sa nedá v uponáhľanosti, takpovediac „za pochodu“, pri organizovaní ďalších „x“ vecí. Je to zvláštny stav, ktorý treba prežiť. Nedá

sa detailne opísať. Je to akoby silný vnútorný pocit, že ste zrazu niečo dôležité objavili, že je vám niečo jasné, čo vám doteraz nebolo. Je to stav akéhosi vnútorného vzrušenia, radosti, ale aj pokoja a naplnenosti na strane druhej. Je to stav, keď cítite, že Boh je vám v tej chvíli blízko. Že sa stotožňujete s tým, čo čítate. Že sa to týka vás osobne.

3. Čítaj Božie slovo pravidelne! Tak ako sa zakaždým najeme, keď potrebujeme utíšiť svoj hlad, tak i náš vnútorný človek potrebuje duchovné nasýtenie. Dnes mnoho ľudí veľmi úzkostlivo dbá na to, aby ich zovňajšok vyzeral čo najlepšie. Pravidelne sa stravujú, športujú a starajú o seba. To ich stojí neraz veľa síl, času i peňazí. No sú ochotní to urobiť, aby dobre vyzerali. To je určite chvályhodné a prospešné pre naše telo a náš zovňajšok. Máme sa o seba i svoje zdravie starať, pretože i to sú Božie dary nám dané. No pravda je taká, že Pán na nás hľadí ináč ako ostatní ľudia. Pán Boh nás nebude posudzovať podľa toho, či sme mali nadváhu alebo nie. Či sme mali vyrysované svaly alebo menej. Nebude nás brať na zodpovednosť za to, akú sme mali kondíciu. Hospodin totiž hľadí na srdce. Inými slovami povedané: Pán si všíma nášho vnútorného človeka, náš charakter, naše názory, postoje, náš vzťah k druhému človeku a v neposlednom rade aj náš vzťah k Nemu samotnému. Naše telo síce môže byť pravidelne nasycované, no naša duša môže súčasne hladovať. Drahý brat, milá sestra: Ako to vyzerá s tvojou dušou? Dopraješ aj jej toľko starostlivosti, pozornosti a času ako svojmu telu (bruchu)? Božie slovo a jeho čítanie je tým najlepším pokrmom pre ňu. Na to nezabúdaj!

4. ***Nevzdávaj sa pri čítaní Biblie!*** Človek sa zvykne rýchlo vzdať, nechať to tak, „zabaliť“ to, pokiaľ nevidí rýchlo výsledky alebo niečomu nerozumie. Je fakt, že pri čítaní Biblie možno naraziť na viaceré úskalia, ťažko pochopiteľné a vysvetliteľné pasáže, ktoré človeka môžu odradiť od jej čítania. Takto často na človeka pôsobí práve satan. Nech ťa to však neodrádza! Čítaj ďalej! Určite sa dopracuješ aj k takým úsekom, pri ktorých ti bude mnoho vecí jasnejších a ktoré sa ti budú osobne prihovárať. Niektoré veci sa ti objasnia postupne. Na niektoré prídeš sám. Na iné sa môžeš opýtať svojho kňaza, resp. niekoho zo svojho spoločenstva, alebo sa o nich dočítať v inej odbornejšej duchovnej literatúre. To najhoršie, čo môžeš urobiť, je Bibliu zavrieť, odložiť nabok a viac už po nej nesiahnuť. Ber to tak, že nikto nepadol z neba učený rovno na zem. Niektoré veci potrebujú čas, niečo zas musíš prežiť, aby si to pochopil, inokedy je zas potrebná určitá životná skúsenosť. Ak však Pán Boh vidí úprimný záujem, dopraje aj poznanie.

5. ***Hľadaj v Biblii Ježiša Krista!*** Začni evanjeliami, ale vždy nanovo sa k nim aj vracaj! Pokračuj apoštolskými listami a postupne prejdi do Starej zmluvy. Nikdy si nepovedz: Toto už poznám. Toto som už čítal „x“ krát. Biblia je úžasná kniha v tom, že má moc ťa nanovo, iným spôsobom osloviť aj pri čítaní tých istých, možno pre teba notoricky známych pasáží. Jeden môj známy mi raz povedal: Bibliu (jednalo sa pritom len o detskú obrázkovú verziu) som už prečítal tri razy. Už ma to ani nebaví. Takto by sme skončiť nemali. Ak Bibliu čítame len pre získanie informácií, len pre rozšírenie základného prehľadu, potom je to síce pekné, ale málo účinné. Keď človek zistí, že väčšinu už z toho pozná, ľahko sa dopracuje k tomu, že ho to už nebaví. Preto je potrebné Bibliu čítať ináč. Nielen kvôli informáciám, ale predovšetkým kvôli vzťahu s Bohom – pre jeho prehĺbenie, pre jeho posilnenie, pre jeho skvalitnenie. Nie len kvôli informáciám, ale aj kvôli poznaniu seba samého – svojho hriechu, svojej nedostatočnosti pred Bohom. A na druhej strane kvôli poznaniu toho, čo všetko z lásky pre mňa Boh vo svojom Synovi – Ježišovi Kristovi vykonal, aby ma zachránil.

6. ***Poslúchaj – ber vážne biblické rady!*** Slovo Božie nechce len rozšíriť tvoje vedomosti, ale predovšetkým formovať tvoj život. Predstavte si to tak, že my ľudia sme ako diamanty v surovom stave. Už vtedy máme svoju vysokú cenu, pretože sme stvorení na Boží obraz. No tá cena môže byť ešte vyššia. Na to je však potrebná práca brusiča, ktorý drahý nerast dokáže vybrúsiť, vyformovať a nechá ho ešte viac vyniknúť. Je to podobné ako s kusom surového dreva. I to má svoju hodnotu. No keď sa do neho začne zarývať dláto skúseného rezbára, vznikne z neho niečo krásne a ešte hodnotnejšie ako počiatočný kus. Či brúsenie alebo vyrezávanie je však svojím spôsobom bolestivý proces. Chce to svoj čas, skúsenosti i odbornosť majstra, ktorý s tým pracuje. Tak je to, bratia a sestry, aj s nami. Pán Boh je ten dobrý, zručný, skúsený, šikovný i fundovaný odborník, ktorý vie, čo z nás chce mať. Určite to má byť niečo cenné a hodnotné. A na to sú niekedy alebo aj veľakrát potrebné bolestivé zásahy, ktoré formujú náš život, naše priority, náš charakter. Výsledné dielo však stojí za to. Tou Božou brúskou a dlátom, obrazne povedané, sú práve nariadenia Jeho slova, ktoré treba rešpektovať a brať vážne. Ich dodržiavaním nielen oslavujeme Boha, ale tiež prijímame Jeho požehnanie a ďalšie hlbšie poznanie ako dar.

Milé sestry, drahí bratia! Dar Božieho slova. To je téma, nad ktorou sme sa dnes pokúsili zamyslieť. Sme Pánu Bohu predovšetkým vďační za to, že Božie slovo v rodnej reči vôbec máme. Prosíme, aby sa ono postupne rozšírilo do všetkých svetových jazykov, aby každý mohol poznať pravdu. Prosíme i za to, aby sa nás toto slovo mocne dotýkalo, bolo nám vzácne a neostalo pre nás len zbierkou starovekých mýtov. Prosíme Ducha Svätého o pochopenie Božieho slova, o pravidelnosť a pozornosť pri jeho čítaní. Prosíme o vytrvalosť i jeho správny výklad. Prosíme o našu poslušnosť voči nemu. Amen.

Náš pán farár Petrík

V marci – presne 26. – uplynie 110 rokov od narodenia prof. ThDr. Jána Miloslava Petríka. Mnohí z nás skôr narodených ho máme stále v živej pamäti. Veď v našom cirkevnom zbore prežil celý svoj „farársky" život – od 3. júla 1937 do 31. mája 1971, teda takmer 34 rokov. Kráľová bola jeho jedinou farárskou stanicou. Aj keď sa po ukončení farárskeho pôsobenia presťahoval do Bratislavy, pochovaný je na našom cintoríne na Kráľovej.

Pán farár Petrík bol nesmierne vzdelaný a všestranný človek, zoznam jeho aktivít by bol veľmi dlhý, a preto radšej nechajme zaspomínať si na neho tých, ktorí mali možnosť sa s ním osobne stretnúť...

Na návšteve u Petríkov

Vtedy by som si to nebol dovolil takto povedať: „Idem na návštevu do Petríkov..." Kdeže! Bol som druhý rok poslucháčom teológie a prihlásil som sa do praktického seminára. Viedol ho pán profesor Petrík. Vtedy prvý raz šťastný otec – a hneď na prvom „cvičku" tajnostkársky sa usmievajúci požiadal nás pohľadať niekde nejaký pohár. Našli sme ho v zborovni na umývadle. Pán profesor – teraz už môžem všetko povedať – vytiahol zo svojej aktovky fľašu vína – zo svojej úrody a ponúkol nás ním. Chválili sme víno a chválili sme pána profesora... A on povedal: „No, bratia, takéto víno budete piť, keď k nám prídete na návštevu!" „A bude to takto" – pokračoval už teraz bez tajností a bez úsmevu – „zakaždým sa vyberiete traja – traja na nedeľu, keď vám vopred poviem, a jeden bude liturgovať, druhý bude kázať a ten tretí bude učiť v nedeľnej besiedke... To bude praktická časť nášho seminára praktickej teológie. Po hlavných službách Božích budete obedovať u nás na fare a potom bude nedeľná besiedka..."

A tak to aj bolo. V nedeľu po Vstúpení prišiel rad na našu trojicu. Dušan Fabrícius liturgoval, Ľudo Fazekaš kázal a Ďuro Török učil deti. Mladučká pani farárka mala prvorodeniatko Janka na dvore v kočíku a troch hladných poslucháčov teológie pri stole. Teta obslúžila a najedli sme sa do sýtosti obrovských rezňov.

A keď sa všetko dobre skončilo, pán profesor nás vzal do svojej pivnice a dal nám „koštuvať" zo svojho vína. Potom sa nás opýtal: „No, bratia, ktoré vám chutilo najviac?" A keď sme sa vyjadrili, naplnil každému z nás ešte po fľaške a „toto si vezmite so sebou..." Vzali sme si víno so sebou, ale vzali sme si so sebou aj spomienku na tento zážitok „z praktickej časti nášho seminára praktickej teológie", keď vždy hladujúci študent bol na návšteve u Petríkov.

Spomínam si na málo a krátkych období svojho vysokoškolského života, keď som sa cítil aj telesne ako dobre živený. Ten týždeň po našej praxi v zbore v Modre-Kráľovej a návšteve na fare u Petríkov patrí nesporne medzi ne. Dnes už smiem, aj chcem povedať v duchu a pravde – takto: „Ďakujem ti, Janko môj..." A vyznať, že „ThDr. Ján Milan Petrík bol nám v našej študentskej mladosti priateľom a dobrým profesorom praktickej teológie."

Juraj Török

Zdroj: Evanjelický zborový spravodaj Liptovský Trnovec 2/1998

Spomienka Jarka Liberčana

Pán farár Petrík si rád podiškuroval s cirkevníkmi aj o bežných veciach z ich života. Po skončení doobedňajších služieb sme mohli vidieť pred kostolom pod lipami chlapov, prevažne presbyterov, sviatočne oblečených v tmavých oblekoch, so žinkovými košeľami a s nohavicami v čižmách, ako živo debatujú. K nim sa pridal aj pán farár a zapojil sa do ich debaty. Občas sa spontánne spoločne pobrali do farskej pivnice, kde skontrolovali, či nepraskli obruče na cirkevných súdkoch a taktiež ochutnali kvalitu vína, či náhodou netreba aj nejaký súdok pretočiť, alebo nejako inak ošetriť víno, ktorému sa oni všetci naozaj výborne rozumeli.

Medzi týmito cirkevníkmi bol zvlášť obľúbený dedko Moravec z Partizánskej ulice pre jeho pohotové reakcie a vtipné poznámky. Raz poučoval pána farára, pochádzajúceho z Liptova a tomuto pôvodu aj zodpovedajúce mäkké nárečie tohto kraja. Dedko Moravec ako správny kraľovanský lokálpatriot zasa vyzdvihoval a vychvaľoval krásu tunajšieho nárečia. Povedal: „Pán farár, kuknite sa, ako smíšne vyprávajú na Dubovej, hoci je to susedná dzedzina - napríklad kón, vól, a u nás tak pekne - kún, vúl."

Ale niekedy zas pán farár prehovoril, hoci aj pri tom doobedňajšom pohárik, kriticky na adresu cirkevníkov ohľadom pitia s dôrazom na mieru používania tohto tradičného kraľovanského moku, ktorý okrem nich obľubovali aj mnohí iní návštevníci fary. Na to pohotove dedko Moravec poznamenal: „Pán farár, človek ked mosí a je to naozaj treba, vydrží aj dva dni bez vína."

Pri spomienke na pána farára a na týchto pracovitých ľudí, ktorých si pamätám spod tých líp, si idem pripiť pohárikom nášho dobrého vína. Na zdravie a česť ich pamiatke!

Jaroslav Liberčan

Posolstvo zvonov a zvonenia

Slovensko patrí ku krajinám, kde sa hlahol zvonov šíri už od stredoveku a je súčasťou našich cirkevných a kultúrnych dejín. V kresťanskej tradícii bolo zavedené ranné, poludňajšie a večerné zvonenie ako znamenie k modleniu.

Používanie zvonov sa však neobmedzovalo len na cirkevné účely. Zvony mali aj dôležitú časomernú a oznamovaniu funkciu: ohlasovali požiare, povodne, burcovali k pomoci, oznamovali príchod vzácnych hostí i vpád nepriateľských vojsk.

Zvony však dokážu aj zlovestne mlčať, čo sa ukázalo cez vojny. Alebo ohlasujú dôležité historické udalosti, ako tomu bolo 31. 10. 2017 o 13.00 hod. pri príležitosti 500. výročia reformácie či 11. 11. o 11.11 hod. v roku 2018, keď sa rozozvučali zvony na celom svete, aby pripomenuli podpísanie prímeria a ukončenie 1. svetovej vojny.

Zvony živých volajú, mŕtvych oplakávajú…

Naši starí rodičia presne vedeli, kedy aký zvon zvoní a prečo. Aj dnes nás zvony na chrámovej veži počas dňa pozývajú k modlitbe, zvolávajú nás do kostola na služby Božie alebo nám oznamujú, že zomrel člen nášho spoločenstva. (red.)

Zásady zvonenia v CZ Modra-Kráľová

ráno	o 05.00 h
na poludnie	o 12.00 h
večer	o 19.00 h

na hlavné služby Božie	o 8.30 h a o 9.00 h
na nešporné služby Božie	o 13.45 h a o 14.00 h
na Štedrý večer a na Starý rok	o 16.30 h a o 17.00 h
na večierne v advente a pôste	o 17.45 h a o 18.00 h

Pohreby

Zvoní sa dva dni pred pohrebom vždy o 10.00 h a o 14. 00 h (v nedeľu o 8.00 h a 13.00 h):

- ženy 2x potrhať veľký zvon
- muži 3x potrhať veľký zvon

Pri spievaní pred pohrebom sa nezvoní.

V deň pohrebu sa zvoní o 10.00 h a jednu hodinu pred pohrebom v trvaní 10 minút.

Pred začiatkom pohrebnej počestnosti v kostole sa zvoní na malý zvon.

Počas pohrebného sprievodu od kostola na cintorín sa zvoní 10 minút.

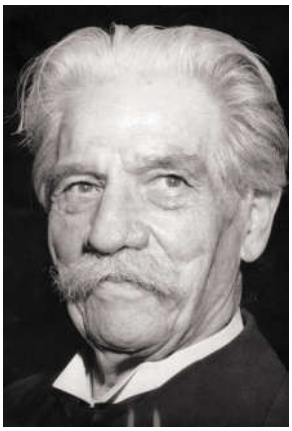

Nositeľ Nobelovej ceny za mier Albert Schweitzer

V tomto roku uplynie 145 rokov od narodenia a 55 rokov od úmrtia protestantského teológa-novozákonníka, filozofa, lekára, muzikológa, klavíristu, organistu a významného etika Alberta Schweitzera.

Albert Schweitzer sa narodil 14. 1. 1875 v Hornom Alsasku (v čase jeho narodenia patrilo Nemeckej ríši, dnes je súčasťou Francúzska) ako najstarší syn v rodine evanjelického kňaza.

Vyštudoval filozofiu a teológiu. Počas svojho teologického pôsobenia publikoval aj diela s teologickou tematikou. Jeho najznámejšie dielo z tohto obdobia je dielo *Pátranie po historickom Ježišovi*. Zaujímavosťou je, že ako luteránsky farár v Štrasburgu sobášil Theodora Heussa, ktorý sa neskôr stal prvým prezidentom Nemeckej spolkovej republiky.

Ako tridsaťročný sa rozhodol študovať medicínu. Po absolvovaní štúdia medicíny odišiel v roku 1913 do Afriky, dnešnej Gabonskej republiky, kde spolu s manželkou založil nemocnicu v blízkosti misijnej stanice, vybudoval pavilón pre duševne chorých a dedinu pre nemocných na lepru.

V Lambaréne pôsobil ako lekár a chirurg v nemocnici, zároveň ako farár kongregácie, správca dediny, budov a pozemkov. Tiež písal vedecké knihy, bol komentátorom súčasnej histórie a hostiteľom nespočetných návštevníkov.

Albert Schweitzer bol aj vynikajúci hudobník. Jeho rodičia boli hudobne nadaní a k hudbe viedli aj svojho najstaršieho syna. Od útleho detstva, piatich

(pokračovanie na str. 6)

KRONIKA CIRKEVNÉHO ZBORU
Naši jubilanti v januári a februári 2020

89 rokov
Ján Galáš

70 rokov
Gabriela Kľúčiková
Želmíra Liberčanová

65 rokov
Milan Matula
Darina Bročková

60 rokov
Zuzana Lančaričová
Eva Oslayová

Pozdravujeme aj jubilantov – rodákov

v Modre
Jaroslav Galáš 70 rokov
Soňa Jurikovičová 55 rokov

v Limbachu
Ivan Duban 70 rokov

v Bratislave
Emília Konečná 87 rokov
Svetozár Košický 75 rokov
Zuzana Valkyová 60 rokov

vo Zvolene
Milan Škarčák 55 rokov

v Prahe
Vladimír Valach 75 rokov

Kroniku jubilantov pripravila Zdenka Hornáčková

Pokrstený dospelý:
Lukáš Kučera 10. 2.

Narodený a pokrstený:
Timotej Kučera 7. 11. 2019

15. 2. 2020 **Zosnulí a pochovaní:**

Ľuboslav Kľúčik 21.12. 27. 12.
Samuel Uherčík 25.12. 29. 12.
Mária Zatkalíková 29. 1. 3. 2.

Milodary na Evanjelickú ratolesť: M. Liberčanová – 20 €, E. Ružeková – 10 €, J. Mareček – 10 €, S. Poruban – 20 €, Ľ. Petríková – 20 €, rod. Pacalajová – 10 €, rod. Štefanáková – 20 €, M. Kľúčik – 20 €, rod. Feischhackerová 10 €, Z. Hornáčková – 20 €, Ž. Liberčanová – 10 €, rod. Macková – 10 €, M. Miškovičová – 10 €, M. Steinhübelová – 20 €, J. Uherčík – 10 €, rod. Ružeková a rod. Kučerová – 20 €.

Darujte 2 % z vašich daní
Občianskemu združeniu "Poľné ľalie" v Modre-Kráľovej (pri cirkevnom zbore)

Ak ste sa rozhodli ako zamestnanec darovať 2 % z Vašich daní, môžete tak urobiť v prospech nášho občianskeho združenia, a to **najneskôr do 30. apríla 2020.**
Do 15. 2. 2020 ste mali požiadať svojho zamestnávateľa o vykonanie ročného zúčtovania zaplatených preddavkov na daň. Požiadajte zamestnávateľa, aby Vám vystavil ***Potvrdenie o zaplatení dane***. Z tohto potvrdenia viete zistiť dátum zaplatenia dane a vypočítať 2 % dane, ktoré môžete poukázať. Minimálne sú to však 3 €.
Pozorne vyplňte tlačivo ***Vyhlásenie o poukázaní podielu zaplatenej dane*** *a spolu s* ***Potvrdením o zaplatení dane*** od zamestnávateľa doručte poštou alebo osobne na daňový úrad ***v mieste vášho trvalého bydliska***, alebo potvrdenie podajte sestre zborovej farárke, ktorá ho za vás doručí na Daňový úrad v Pezinku.

Ak ste ako dobrovoľník odpracovali v roku 2019 minimálne 40 dobrovoľníckych hodín a získate o tom potvrdenie od organizácie/organizácií, pre ktoré ste dobrovoľnícky pracovali, môžete z vašich daní poukázať až 3 %. Postup je rovnaký ako pri 2 %, len k Vyhláseniu o poukázaní podielu dane musíte okrem Potvrdenia o zaplatení dane priložiť aj potvrdenie o odpracovaní dobrovoľníckych hodín.

Postup krokov pre fyzické osoby, ktoré si sami podávajú daňové priznanie a pre právnické osoby nájdete tu: http://rozhodni.sk/poukazatel/ ako-mam-poukazat-2-z-dane/.

Vaše dane pomôžu nášmu občianskemu združeniu pri opravách nehnuteľností vo vlastníctve cirkevného zboru (kostol, fara, škola) a tiež pri realizácii kultúrnych podujatí – koncertov, výstav... Ďakujeme.

Nositeľ Novelovej ceny za mier Albert Schweitzer

(pokračovanie zo str. 4)

rokov, ho otec učil hrať na klavíri. Keď mal deväť rokov, začal hrať na organe a ako šestnásťročný zastupoval učiteľa sprevádzaním bohoslužby hrou na organe. Zaujímal sa o tvorbu J. S. Bacha. Interpretáciou jeho diel sa snažil poukázať na náboženské zámery tohto skladateľa. Bol spoluautorom novej komplexnej edície Bachových organových skladieb. Ako klavirista a organista koncertoval po celej Európe a výťažky z koncertov použil na výstavbu už spomínanej nemocnice v Afrike. Bol tiež aktívny pri záchrane starých organov.

Albert Schweitzer sa stal známy svojou misijnou činnosťou medzi africkými domorodcami a zaujal tiež svojimi protivojnovými vystúpeniami. Za svoju prácu a angažovanosť získal početné vyznamenania a čestné doktoráty z mnohých univerzí. V roku 1952 sa stal laureátom Nobelovej ceny za mier. Zomrel ako 90-ročný 4. septembra 1965 v Lambaréne v Gabonskej republike, kde prežil s malými prestávkami väčšinu svojho života a kde je pochovaný.

Michal Makovník

Zdroj: internet a Schweitzerova kniha Ľudia v pralese.

Ktorá bola stará a ktorá nová evanjelická škola na Kráľovej?

My, čo sme chodili na základnú školu od 1. po 5. triedu ešte v Kráľovej, sme v tom mali jasno. Stará škola bola tá, kde býval pán riaditeľ Žuffa a vedľa fary bola poschodová nová škola. Ale bolo to vždy tak?

V starých záznamoch ma raz zaujala informácia, že za novou školou bolo treba upraviť potok. Ale tiekol niekedy za novou poschodovou školou potok? Určite však potok tiekol za tou starou – „Žuffovou“.

Nedalo mi to a pri každej príležitosti som sa snažila rozlúsknuť tento oriešok. Pani Mária Sodomová, ktorá sa v minulom roku dožila 100 rokov, potvrdila moju domnienku – stará škola stála vedľa fary!

Z dostupných prameňov je známe, že prvá evanjelická škola na Kráľovej bola postavená v roku 1860. Do nej prišiel učiť pán učiteľ Neumann.

Na prelome 19. a 20. storočia však žiakov pribúdalo a jedna trieda už nestačila. A tak v roku 1903 cirkevný zbor postavil aj druhú školu s bytom pre učiteľa. Ale kde ktorá škola stála?

Začala som pátrať v zápisniciach z konventov a výročných správach hlavne pána farára Jurkoviča. Vyčítala som z nich toto:

Na konvente 12. novembra 1933 pán farár Vladimír Jurkovič informoval, že pri poslednej prehliadke tunajšej školy školský inšpektor vyzval cirkevný zbor, aby zabezpečil primeranú učebňu pre II. triedu, lebo vtedajšia trieda už nevyhovovala požadovaným predpisom. A tak konvent splnomocnil pána farára, aby urobil prípravy, ako by sa dala uskutočniť prestavba II. triedy.

Do úvahy prichádzali dva varianty – zvýšiť triedu alebo nadstaviť aj kultúrnu sieň na poschodí. Po viacerých možno aj búrlivejších debatách sa vo februári 1934 konvent uzniesol, aby sa stará trieda zvýšila a nadstavilo sa aj poschodie pre kultúrnu sieň. Tiež bolo spomenuté, že na byte starej školy treba vymeniť okná.

Rozbehli sa teda prípravné práce – vypísaný bol súbeh a komisia vybrala dodávateľov jednotlivých prác. Zbor požiadal o podporu mesto, okres, krajinu aj ministerstvo školstva a národnej osvety.

S prestavbou starej školy sa začalo pred koncom školského roka 18. júna 1934. Školské lavice na čas prestavby uložili v kostole a do konca školského roka sa vyučovalo striedavo v I. triede.

Strechu strhli a nepotrebné múry rozobrali cirkevníci bezplatne, spolu poskytli viac ako 60 bezplatných tovarichov. Stavebné drevo poskytlo bezplatne mesto a 60 000 tehál doviezli z tehelne „formani“ tiež bezplatne; spolu na celú stavbu to bolo asi 150 „formaniek“ zadarmo. Murárske práce realizoval staviteľ Jozef Horák z Modry a stolárske Štefan Baumgärtner tiež z Modry. Prestavaná bola nielen školská budova, ale aj učiteľský byt. Náklady na celú prestavbu za materiál a remeselnícke práce boli vyčíslené na 81 593,65 Kč. Okresný výbor prispel čiastkou 10 000 Kč a krajinský výbor 9 000 Kč, zvyšok uhradila zo svojich úspor cirkev.

Dnes to znie až neuveriteľne, ale celá obnova a nadstavba trvala 2 a pol mesiaca! Obnovenú učebnú sieň vysvätili totiž už 2. septembra 1934 po nešporných službách Božích a 3. septembra sa v nej začalo riadne vyučovanie. Práce v tejto obnovenej učebnej sieni sa ujal novozvolený učiteľ Tomáš Ferenčík, ktorý sa koncom augusta prisťahoval na Kráľovú aj so svojou rodinou. A v novej zborovej miestnosti sa mohlo pohodlne usadiť až 150 ľudí.

Takže, ktorá škola je či bola stará a ktorá nová? Tú prvú – staršiu, postavenú v r. 1860, prestavali naši predkovia v r. 1934 na „novú“ školu a stojí hneď vedľa fary. Druhá škola – postavená neskôr v 1903, sa zrazu stala tou „staršou“...

Božena Uherčíková

Zdroj: Zápisnice z konventov v rokoch 1933 a 1934

SPOVEĎ UZDRAVUJÚCEHO SA ZO ZÁVISLOSTI

V Zdravotníckej rubrike sme vám za posledný rok ponúkali informácie o rôznych závislostiach. Tento raz vám ponúkame spoveď. O svoj príbeh sa s nami podelil niekto, komu sa darí uzdravovať sa zo závislosti na alkohole. Nepije už 2 a pol roka. Neuzdravuje sa sám, z vlastných síl. Ako sám povedal: „Alkohol je prefíkaný démon, ktorý bude skúšať čokoľvek a ktorého sa človek nedokáže zbaviť sám.“
Tento muž síce neabsolvoval protialkoholické liečenie, ale prešiel a praktizuje program spoločenstva tzv. Anonymných alkoholikov (AA), ktoré má vypracovaný program uzdravenia s 12 krokmi. Časť posledného 12. kroku znie: „ ... usilovali sme sa odovzdávať toto posolstvo ostatným alkoholikom...“. V súlade s týmto krokom sa aj on chce podeliť so svojím príbehom. Jeho svedectvo má byť pomocou pre tých, čo so závislosťou na alkohole ešte stále márne bojujú.

Aký bol tvoj začiatok s alkoholom?
Začal som piť, keď som mal 14 rokov. Utkvelo mi to v pamäti. Tvrdý alkohol – ploskačka. Ten stav opojenia bol chvíľkový a bolo mi zle.

Koľko si dokázal vypiť na začiatku?
Po istej dobe sa to zopakovalo a vypil som 1/2 litra. Prirodzene, nastali obranné fázy. Telo to dá pocítiť a bráni sa. Povedal som si, budem piť mäkší alkohol: pivo, víno.

Čo ťa viedlo k pitiu?
Chcel som zapadnúť. Alkohol odbúrava zábrany, hanbu. Cítil som sa odvážnejší. Začal som bažiť po stave opojenia. Chvíľkové odpútanie sa od reality. Keď som mal 16 – 17 a mama bola rozvedená, prevzal som úlohu „hlavy rodiny“. Myslel som si, že keď pomáham mame, už som dospelý a alkohol predsa patrí k životu dospelého. Opíc bolo veľa. Myslel som si, že to mám pod kontrolou a že jedného dňa prestanem blbnúť. K mladosti predsa patrí si ju užiť! Zábavy, diskotéky... Pitie som si racionalizoval. Potom prišla základná vojenská služba, keď som si opitý zlomil nohu. To bol prvý varovný signál.

Takže boli aj ďalšie varovné signály?
Áno. Každý rok sa mi niečo vážnejšie prihodilo. Preslopal som si vzťah, v ktorom bolo aj dieťa. Dobre urobila... Alebo: v strede role ma zastavili policajti s autom. Pobil som sa s Ukrajincami. Bol som agresívny. Závislosť na alkohole má rôzne fázy. Mal som poloschizofréniu – cítil som sa ako agent SIS. Až som sa dostal do zadržiavačky. Vtedy som dostal len podmienku. Spôsobil som nehodu, narobil škody, mal som dlžoby. Chcel som s tým niečo robiť, inak sa dostanem do kriminálu. Vydržal som, ale len chvíľu. Spravil som maximum, aby som to zvládol bez pomoci. Znova ma zastavili policajti a dostal som 10 mesiacov „natvrdo“. Väzenie – vedel som, čo ma tam dostalo a začal som si uvedomovať, že mám problém.

Aký ďalší priebeh mala závislosť?
Bol som „kvartálny“ pijan. To znamená, že som sa dokázal zastaviť zo strachu a z vyčerpania. Na krátku chvíľu som si dal dojem, že som v poriadku, že nie som až taký zlý. Bol som hrdý, ako viem veci za krátku dobu napraviť, ale to len moja chorá hlava mi nahovárala. Ja som nedokázal mať už pocit viny, strachu z niečoho, čo sa už stalo. Hovoril som si: Čo sa stalo, už sa neodstane. A za snahu, keď som veci dával do poriadku, som sa šiel odmeniť (alkoholom). Bol to taký začarovaný kruh. Kým prv som mal opicu pár hodín, teraz, kým som vytriezvel, bolo mi zle aj 3 – 4 dni. Necítil som sa však dobre ani triezvy.

Kedy si si priznal problém s alkoholom? Čo bola to posledná kvapka na povestnom pohári, ktorá sa preliala a posunula ťa dopredu?
Bola to „senecká cesta“, na ktorej som si pripustil po cca 10 rokoch, že mám problém: zničil som si vzťah, dolámal sa, konflikty, basa, ako živnostník som prišiel o prácu. Vtedy sa mi niečo stalo, povedal som si: „Už nevládzem. Už som unavený zo života s alkoholom.“ Prestal som piť 5 mesiacov. Stránil som sa pitia. Hľadal som iné hodnoty. Sústredil som sa na iné než alkoholickú zábavu. Získal som pocit, aký dobrý je život bez alkoholu. A ukončil som vzťahy...

Ale oženil si sa. Ako sa zmenila tvoja závislosť po svadbe?
Keď som hodil flintu do žita, Boh mi poslal do cesty terajšiu manželku. Mala otca alkoholika. Prvýkrát som mal v živote pocit, že chcem niekomu pomôcť. Našiel som v nej lásku a dobro v pravom zmysle. Nevedel som, čo mám s tým robiť. To je alkoholik: nevie spracovať emócie. Choroba, vzťah, sobáš, dieťa, materiálne zabezpečenie rodiny spôsobili, že som minimalizoval pitie, ale nevydržalo to dlho. 2 – 3 roky a znova to začalo. 2 – 3 mesiace výpadky. Pod vplyvom alkoholu som zasa začal viesť auto. Vedel som, že sa to vracia do starých koľají a že to nemám pod kontrolou. Poznal som, že toto nie som ja, že som bol v minulosti hrdý, že nemôžem udrieť ženu. Manželku som udrel.

Alebo: Po ôsmich rokoch, ako som bol s mojou terajšou manželkou, vzal som si dovolenku, že idem prerábať byt. Po celý ten čas som bol v kóme, nepoužiteľný. Vtedy prišla aj svokra. Pocítil som, že už neviem žiť ani s alkoholom, ani bez neho tak, aby som normálne fungoval.

Neuvažoval si podstúpiť protialkoholické liečenie?
Bol som proti liečeniu. Hovoril som si, že nemám na to čas. Môj nevlastný otec sa liečil a nepomohlo to. V skutočnosti som nemal odvahu.

Ako si sa dozvedel o Anonymných alkoholikoch (AA)?
Našiel som ich na internete. Najprv som si pomyslel, že je to nejaká sekta. Ale jeden kamarát mi raz povedal, že ak chcem prestať s pitím, je ochotný mi k tomu niečo povedať. Podmienkou bolo, že nesmiem byť opitý, aby som ho vnímal. Bol som ako „vyschnutý oškvarek“ po stránke fyzickej, psychickej i duševnej. Vinil som Boha: Prečo ma takto tresceš? Vtedy som bol prístupný, že si kamaráta vypočujem.

Ako dopadlo tvoje prvé stretnutie s členom spoločenstva AA?
Deň pred stretnutím som sa ešte opil. Vypil som „1 300 gramov“, ale stal sa zázrak! Keď som sa ráno zobudil, „poopičné" stavy boli minimálne. Odviezol som svokru a o 17.00 h som sa stretol s kamarátom. Sedeli sme v kuchyni. Skoro som padol zo stoličky. Pochopil som, že je taký ako ja. Aj sa mi uľavilo, že niekto má podobnú skúsenosť a ma chápe. Bol som nadšený z toho, že v AA sa môžem naučiť žiť tak, ako tí, čo túto chorobu nemajú. To ma zasiahlo, že ja, blázon, môžem žiť normálny život!

Čo si sa naučil z programu AA?
Dozvedel som sa, že alkoholizmus je choroba, fyzická aj psychická. Poznal, som, že môj život zďaleka nebol taký dobrý, ako som si myslel. Ja som sa predtým videl najkrajší, najlepší. Pochopil som, že som stratil schopnosť piť ako zdraví ľudia. Musel som si priznať a prijať tento fakt ako aj to, že *celý* život musím robiť niečo, aby to, čo som od Boha zadarmo dostal, že ma vyslobodil, som si pripomínal, aby mi to zostalo. Ľahko sa totiž stane, že sa človek pozabudne a opustí cestu.

Program AA obsahuje 12 krokov. Môžeš nám ich bližšie opísať?
1. *Priznali sme svoju bezmocnosť voči alkoholu – naše životy sa stali neovládateľné.*
2. *Dospeli sme k viere, že len Sila väčšia ako naša môže obnoviť naše duševné zdravie.*
3. *Rozhodli sme sa odovzdať svoju vôľu a svoj život do starostlivosti Boha, tak ako ho my chápeme.*

Bol som k sebe úprimný a priznal som si, že som nezvládol svoj život. Alkohol zasahuje duševné zdravie, preto sa lieči na psychiatrii. Pri uzdravení verím a hľadám Silu väčšiu ako som ja sám. Nie je nutné hovoriť priamo o Bohu. Niektorí preto hovoria o sile prírody, o duchovnom vesmíre, no väčšina alkoholikov sa v tomto bode dostáva k Bohu tak, ako ho sami chápu. Mojej Vyššej sile som odovzdal svoju vôľu a svoj život.

Aká sila spôsobila radikálny zlom v tvojom živote? Voláš ju Boh?
Čo spôsobilo, že som dospel? Moje pokusy zlyhali, boli úspešné len krátkodobo. Takže tu musí byť niekto alebo niečo, viac než ja. Nejaká vyššia sila, ja ju dnes už volám: Boh. Dospel som k pokore. Svojím spôsobom som vieru mal, len som to musel pochopiť. Nemal som problém s kresťanským Bohom. Odovzdal som sa do starostlivosti niekoho iného. Vplyvom dobrých ľudí som bol tomu prístupný. Predtým som bol zaťažený životom, do všetkého som sa staral, vo všetkom som sa angažoval, ale pochopil som, že všetko sa udeje tak ako sa má aj bez môjho príspevku. Ja nezvládam život ako taký. Alkohol – to bol len symptóm. V istých momentoch, keď cítim problém, dám ho do pomyselnej guličky a hodím ho preč. Veď všetko je v Božích rukách, z 80 % nemusím robiť nič, len počkám, vyrieši sa samé, 15 % je môj podiel a urobím, čo musím najlepšie ako viem a 5 % sú tie zázraky, ktoré sa dejú tiež samy.

Zvládal si bez problémov aj ďalšie body programu, alebo si mal aj nejakú recidívu?
4. *Urobili sme dôkladnú a nebojácnu morálnu inventúru samých seba.*

Ale ja som to nechcel. Vŕtať sa v minulosti? Zavrel som sa na 1 mesiac a začal som piť. To bola prvá recidíva. Ale vrátil som sa. A nik ma neodsúdil! Všetci boli radi, že som sa vrátil. Povedali mi, že keď budem chodiť do AA, vraj ešte takých ľudí stretnem. Až na tretí pokus som ďalej pokračoval v programe.

Takže boli aj ďalšie recidívy... Absolvoval si aj nejakú ambulantnú liečbu?
Ozvala sa psychická časť choroby. Šiel som k psychiatrovi. Bral som lieky a súčasne pil. Našli ma v kóme pri Bowlingu pri ceste. Mal som vážny úraz, ale o 3 mesiace som to opäť rozchodil. Aj lekári sa čudovali, že to ešte nevideli. A o 4 mesiace som pil znova. Keď som bol zavretý v búde (na poli), neviem to celkom opísať, niečo sa stalo, zázrak. Pocítil som, že buď niečo urobím, alebo tu zomriem, alebo ma zrazí auto. Keď mi to došlo, bol som ochotný zájsť akokoľvek ďaleko. Našiel som si druhého sponzora (sponzor sprevádza alkoholika počas programu AA, poznámka redakcie) a on mi dával úlohy. Napr. mal som byť každú hodinu za tri veci vďačný. Najprv som bol vďačný za koberec, za podlahu, za dvere, no postupne som od mechanickej vďačnosti prešiel k úprimnej vďačnosti za to, že vôbec vidím, že mám manželku...

Predstavíš nám aj ďalšie body programu AA?
5. *Priznali sme Bohu, samým sebe a inej ľudskej bytosti presnú povahu svojich chýb.*

6. *Boli sme úplne prístupní tomu, aby Boh odstránil všetky tieto naše charakterové chyby.*
7. *Pokorne sme ho požiadali, aby odstránil naše nedostatky.*
8. *Spísali sme zoznam všetkých ľudí, ktorým sme ublížili a stali sme sa ochotnými vykonať nápravu u všetkých.*
9. *Urobili sme priamu nápravu vo všetkých prípadoch, v ktorých to bolo možné, okrem prípadov, keď by naše konanie im alebo iným ublížilo.*
10. *Pokračovali sme v našej osobnej inventúre, a keď sme urobili chybu, ihneď sme sa priznali.*

Keď som si robil morálnu inventúru, začal som šípiť, že nie som dobrý človek. Riešil som svoj hnev, strach, sex, správanie a ľudí, ktorým som ublížil. Priznať si chyby, že som bol manipulatívny, nevďačný, sebecký, sebastredný a nečestný – znie to jednoducho, ale nie je to ľahké. Zdieľal som to úprimne s Bohom a so sponzorom. Ak alkoholik nie je ochotný povedať všetko sponzorovi, môže to povedať aj niekomu inému, kto ho pochopí.
Keď som sa modlil, aby mi Boh moje nedostatky odstránil, čakal som, že sa roztvorí nebo. Namiesto toho sa zatriasol kompresor od chladničky. Zmena sa dostavila: prestal som napríklad ohovárať kolegov. Aj v práci mi hovorili, že som teraz nejaký iný. Ak som niekomu ublížil, usiloval som sa o nápravu vecí s konkrétnymi ľuďmi okrem prípadov, keď by moja náprava mohla niekomu ublížiť, napr. tej partnerke s dieťaťom, ktorých som opustil. Mojou najväčšou nápravou je, že už nepijem alkohol a pracujem na tom, aby som zmenil svoj život a stával sa lepším človekom.

Aké sú posledné dva kroky z programu AA?

10. *Pomocou modlitby a meditácie sme zdokonaľovali vedomý styk s Bohom tak, ako ho my chápeme, a prosili sme ho len o to, aby sme spoznali jeho vôľu a mali silu ju uskutočniť.*
11. *Výsledkom týchto krokov bolo, že sme sa duchovne prebudili a usilovali sme sa odovzdávať toto posolstvo ostatným alkoholikom a uplatňovať tieto princípy vo všetkých našich záležitostiach.*

Nemôžem sedieť doma a čakať, že Boh ma zachráni. Musím pre to niečo urobiť: pracovať na programe AA so sponzorom, chodiť na mítingy AA, konať službu iným alkoholikom, t. j. odovzdávať im svoje svedectvo, a potom budem aj prijímať, Boh mi pomôže.

Musí sa tento program absolvovať celý, alebo sa môžu nejaké body z neho vypustiť?
Program sa odporúča absolvovať celý. Polovičatosť nikam nevedie. Niektorí nezvládnu nejaký krok a opäť upadnú do závislosti. Aj mne sa to stalo. Ale dôležité je vrátiť sa do spoločenstva AA a pokračovať v programe ďalej. Je to duchovný program, cesta k uzdraveniu. Keďže alkoholizmus je nevyliečiteľná smrteľná choroba i doliečovanie je doživotné.

Čo je pre alkoholika najdôležitejšie, ak uvažuje o ceste do AA?
Úprimnosť. Jedinou podmienkou členstva je TÚŽBA prestať piť.

Aký je život uzdravujúceho sa alkoholika po absolvovaní programu?
Žijem šťastný triezvy život ako zdraví ľudia, ale keďže ja som chorý človek na nevyliečiteľnú diagnózu F10 – alkoholizmus, musím praktizovať spomínaných 12 krokov.
Som tu preto, aby som pomohol niekomu inému, že existuje cesta von zo závislosti. Ak niekto túži po uzdravení, môže ma cez vás kontaktovať, rád mu pomôžem. ***Je to jednoduché, budem iba zdieľať svoju skúsenosť.***

Ďakujem za všetko Bohu, svojim sponzorom, všetkým členom AA a všetkým dobrým ľuďom.

Za rozhovor ďakuje zborová farárka S. Horňanová

Modlitba AA

Bože, daj mi **vyrovnanosť**, aby som prijal to, čo zmeniť nemôžem, **odvahu**, aby som zmenil to, čo zmeniť môžem, a **múdrosť**, aby som vedel odlíšiť jedno od druhého.

Preambula AA

- Anonymní alkoholici sú spoločenstvom žien a mužov, ktorí sa navzájom delia o svoje skúsenosti, silu a nádej, aby mohli riešiť svoj spoločný problém a pomáhať ostatným uzdraviť sa z alkoholizmu.
- Jediná podmienka členstva je túžba prestať piť.
- AA nemajú žiadne povinné poplatky, svoju činnosť vykonávajú len z dobrovoľných príspevkov svojich členov.
- AA nie sú spojení so žiadnou sektou, náboženstvom, alebo akoukoľvek inou inštitúciou.
- AA sa nezúčastňujú verejných diskusií a nezaujímajú stanovisko k žiadnym problémom mimo spoločenstva.
- Naším prvoradým cieľom je ostať triezvym a pomáhať k triezvosti ostatným alkoholikom.

Ovečka Božia

ČASOPIS DETÍ CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV V MODRE – KRÁĽOVEJ

„Ajhľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta." (J 1, 29)

Jezu Kriste, Pane milý,
Baránok Boží nevinný.
Dal si, dal si na kríž ruky svoje,
za mňa, za mňa a za hriechy moje. *Evanjelický spevník, č. 90*

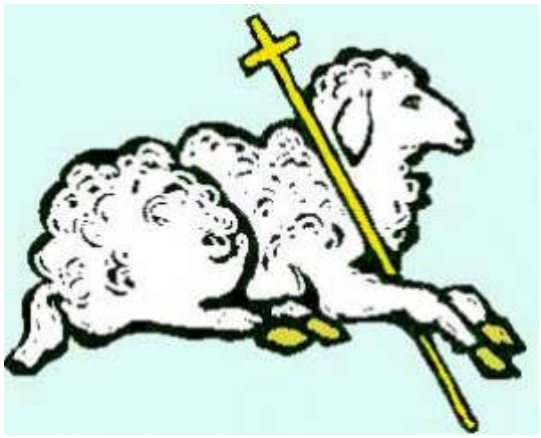

Je pôst. Je to obdobie pred Veľkou nocou, v ktorom myslíme na utrpenie a smrť Pána Ježiša Krista. Ako Ho zradil jeden z Jeho učeníkov - Judáš. Ako Pána Ježiša zatkli a súdili. Pilát, ktorý bol zástupcom cisára, Ho dal zbičovať. Vojaci Mu dali na hlavu korunu z tŕnia a sa Mu posmievali. Potom Ho Pilát odsúdil na smrť ukrižovaním. Pán Ježiš si sám musel niesť kríž na vrch Golgota. Ukrižovali Ho s dvomi zločincami. Pán Ježiš trpel a zomrel za hriechy všetkých ľudí. On, nevinný Boží Baránok, zomrel aj za naše hriechy. Keď Ho pochovali do hrobu, po troch dňoch vstal z mŕtvych.

Pôst trvá šesť týždňov, 6 nedieľ.
Piata pôstna nedeľa sa volá **Smrtná nedeľa.**
Posledná šiesta pôstna nedeľa sa volá **Kvetná nedeľa.** Vtedy si pripomíname vstup Pána Ježiša do Jeruzalema.
Kvetnou nedeľou sa začína **Veľký** alebo **Tichý týždeň.**
Na **Zelený štvrtok** si pripomíname ustanovenie Večere Pánovej.
Veľký piatok je dňom utrpenia a smrti Pána Ježiša.
Veľký alebo **Tichý týždeň** sa končí **Bielou sobotou.**
A potom už príde nedeľa – veľký deň slávneho vzkriesenia Pána Ježiša Krista – **1. slávnosť veľkonočná.**
V pondelok je **2. slávnosť veľkonočná.**

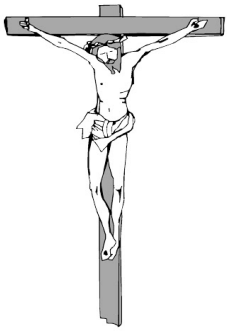

O strome, ktorý dával

Rástol raz jeden strom. Strom si veľmi obľúbil jedného chlapčeka. Chlapec každý deň za stromom prichádzal. Rád sa hrával s jeho listami. Z listov si robieval listovú korunu, dával si ju na hlavu a hral sa na kráľa lesov. Chlapec sa tiež rád štveral po kmeni a hojdal na konároch. Rád si tiež zamaškrtil na sladkých jabĺčkach. A keď sa chlapec hrou unavil, líhal si v chládku pod stromom. Chlapec mal ten strom veľmi rád... **A strom sa radoval.**
Ale čas plynul...

Chlapec podrástol. Teraz už strom často býval sám. Raz, keď chlapec prišiel a podišiel k stromu, strom sa mu takto prihovoril: „Poď, chlapče, poď a štveraj sa po mne. Hojdaj sa na mojich vetvách. Pochutnávaj si na šťavnatých jabĺčkach, hraj sa v mojom tieni a teš sa!"
„Už som príliš veľký na to, aby som sa hral", odpovedal chlapec. „Teraz by som si chcel kúpiť nejaké veci a zabávať sa. Potrebujem peniaze. Máš nejaké?"
„Je mi ľúto, peniaze nemám", povedal strom. „Mám len listy a jablká. Ozaj, vezmi si jablká. Môžeš ich predsa predať v meste. Potom budeš mať peniaze, budeš sa môcť zabávať a byť šťastný."
Chlapec vyliezol na strom, obral jablká a odišiel. **A strom sa radoval.**

Chlapec sa potom dlhý čas neukázal. Strom zosmutnel...
Tu sa chlapec opäť objavil. Strom sa zaradoval a s jasotom sa mu takto prihovoril: „Poď, chlapče,. vylez hore! Hojdaj sa na mojich konároch a hraj sa!"
Chlapec odpovedal: „Som príliš zaneprázdnený, aby som liezol po stromoch ako malý chlapec. Teraz myslím na iné veci. Chcel by som si kúpiť dom. Chcem sa oženiť, mať deti, a preto potrebujem dom. Nemohol by si mi nejako pomôcť?"
„Je mi ľúto. Nijaký dom nemám. Tento les je mojím domovom. Ale mám konáre! Odsekni ich. Postav si z nich dom a teš sa!"
Chlapec poodtínal konáre a odniesol ich preč. Použil ich pri stavbe svojho domu. **A strom sa radoval**.

Chlapec sa potom neukázal veľmi veľmi dlhý čas... Keď sa po rokoch vrátil, strom sa tak rozradostil, že ledva od radosti hovoril. „Poď chlapče, poď a hraj sa!"
„Som už príliš starý na to, aby som sa hral. Chcel by som loď, aby som mohol odísť, ďaleko, preč! Máš nejakú loď?"
„Nie, nemám, ale odtni si môj kmeň a urob si z neho loď. Potom na nej odplávaj ďaleko, preč... A teš sa!"
Chlapec zotal kmeň, urobil si z neho loď a odplával preč. **A strom sa radoval.** Ale nie celkom.

Po dlhých dlhých rokoch, chlapec sa opäť vrátil. Tento raz sa vracal k stromu už v starečkých rokoch.
„Je mi ľúto, chlapče, ale už nemám nič, vôbec nič, čo by som ti mohol dať. Nemám ani jablká,..."
„Moje zuby sú už príliš slabé na to, aby sa zahryzli do jablka", povedal chlapec.
„Ani konáre už nemám. Nemôžeš sa na nich viac pohojdať."
„Už som príliš starý na to, aby som sa na nich hojdal."
„Aj kmeň je už preč!"
„Už nevládzem liezť," odvetil chlapec.
Strom smutno zavzdychol: „tak veľmi by som si prial, niečo ti predsa len dať!.. Ale už nemám nič. Celkom nič. Nič mi nezostalo. Je zo mňa už len starý peň...
„Ja toho už teraz veľa nepotrebujem", povedal chlapec. „Potrebujem už len tiché miesto, kde by som si mohol sadnúť a odpočívať. Som už taký unavený!"
„Dobre", povedal strom a vzchopil posledné sily. „Poď a sadni si. Hoci je zo mňa už len starý peň, predsa len na sedenie a odpočívanie som dobrý. Poď, chlapče, sadni si a odpočívaj."
Chlapec si na peň sadol. **A strom sa radoval.**

Zo života zboru

Január

5. 1. (nedeľa): večer zasadalo zborové presbyterstvo s cieľom pripraviť výročný zborový konvent.

6. 1. (Zjavenie): na službách Božích zastupoval zborovú farárku Mgr. Pavel Kollár, konsenior BAS, ktorý po službách Božích viedol kandidačnú poradu na voľbu zborového farára. Sestra zborová farárka ho zastupovala na službách Božích v Čataji a vo V. Grobe.

18. 1. (sobota): hospodársky výbor vykonal revíziu hospodárenia v cirkevnom zbore za posledný štvrťrok 2019.

25.1. (sobota): sestra zborová farárka, K. Macková, V. Macková a I. Lennerová sa v Bratislave zúčastnili na seminári k Ekumenickému SDM.

25. 1. (sobota): cirkevný zbor navštívila Ing. arch. Jarmila Konečná za účelom prípravy rekonštrukcie fary v zmysle uznesenia zborového presbyterstva a konventu.

25.1. (pondelok): na evanj. farskom úrade v Kráľovej sa konalo pracovné stretnutie pána dekana RKC J. Mišíka a sestry zborovej farárky k Ekumenickému SDM.

Február

2.2. (Posledná nedeľa po Zjavení): zasadal výročný zborový konvent

9.2. (Deviatnik): konfirmandi pod vedením ses. zborovej farárky pripravili pre deti biblický karneval s prehliadkou masiek, s hrami a tombolou. Biblickú masku predstavilo 12 detí. Témou karnevalu bol príbeh o Nóachovi. Ďakujeme ochotným darcom za ceny do tomboly a za občerstvenie.

11.2. – 16.2 sestra zborová farárka čerpala dovolenku. V Nedeľu po Deviatniku (16.2.) ju na hlavných službách Božích zastupoval br. farár M. Jäger.

26.2. (streda): zasadalo seniorálne presbyterstvo, na ktoré sestry presbyterky pripravili občerstvenie.

Zasadal výročný zborový konvent a uskutočnila sa voľba zborovej farárky

V 4. nedeľu po Zjavení 2. februára 2020 zasadal výročný volebný zborový konvent pod vedením zborového predsedníctva – doc. ThDr. Sidonie Horňanovej PhD, zborovej farárky a seniorky BAS a Miloša Ružeka, zborového dozorcu.

Počas zasadnutia konventu sa uskutočnili voľby členov zborového presbyterstva. Funkčné obdobie uplynulo bratom Miroslavovi Hornáčkovi, Jozefovi Liberčanovi a sestrám Marte Sabovej a Vlaste Bartošovej. Funkcie zborovej presbyterky sa vzdala sestra Mgr. Dana Stoklasová, PhD. Za členov zborového presbyterstva boli vo verejnom hlasovaní zvolení Juraj Holzmann a Božena Uherčíková. Sestry Vlasta Bartošová a Marta Sabová boli prevolené za presbyterky na ďalšie funkčné obdobie.

Na konvente boli schvaľované aj obvyklé správy za uplynulý rok Pána 2019 – správa kňaza, správa zborovej pokladníčky, správa predsedu Hospodárskeho výboru a správa o činnosti OZ „Poľné ľalie."

Ďalej bol schválený záverečný účet CZ za rok Pána 2019 a rozpočet CZ na rok Pána 2020.

Zborový konvent vyjadril poďakovanie všetkým členom zborového presbyterstva, ktorým uplynulo funkčné obdobie.

Zároveň sa konal aj mimoriadny volebný konvent, ktorému predsedal okrem nášho brata zborového dozorcu aj Mgr. Pavel Kollár, konsenior Bratislavského seniorátu a zborový farár v CZ Veľký Grob – Čataj. Na návrh kandidačnej porady bola jedinou kandidátkou na miesto zborovej farárky súčasná sestra zborová farárka doc. ThDr. Sidonia Horňanová, PhD. Konvent v tajnom hlasovaní jednomyseľne zvolil doterajšiu zborovú farárku na ďalšie funkčné obdobie.

Michal Makovník

Služby Božie počas pôstu a veľkonočných sviatkov v evanjelickom chráme v Modre-Kráľovej

PÔSTNE VEČIERNE – každú stredu o 18.00 h		
PÔSTNY MODLITEBNÝ TÝŽDEŇ (Tichý týždeň) – každý deň od pondelka do stredy o 18.00 h		
ZELENÝ ŠTVRTOK – 9. apríla 2020 – služby Božie o 18.00 h		
VEĽKÝ PIATOK – 10. apríla 2020		
9.00 h	pašiové služby Božie so spoveďou a Večerou Pánovou	- ofera na cirkev
14.00 h	nešporné služby Božie so spoveďou a Večerou Pánovou pre nemocných a vekom pokročilých	- ofera na cirkev
1. SLÁVNOSŤ VEĽKONOČNÁ – 12. apríla 2020 (nedeľa)		
9.00 h	hlavné služby Božie so spoveďou a Večerou Pánovou a vystúpením detí	- ofera pre zb. farárku
14.00 h	nešporné služby Božie	- ofera na cirkev
2. SLÁVNOSŤ VEĽKONOČNÁ – 13. apríla 2020 (pondelok)		
9.00 h	hlavné služby Božie	- ofera na cirkev

Účastníci tohtoročného biblického karnevalu – 9. február

Obzretie za adventom – Svetlo pre Kráľovú, 4. adventná nedeľa – 22. december 2019

Foto: Lea Lovišková

Ekumenický Svetový deň modlitieb 2020 s charitatívnou zbierkou pre Zimbabwe

Evanjelický kostol v Modre-Kráľovej streda 4. marca 2020 o 18.00 hod.

Foto: Jozef Koník

Zimbabwe (Zimbabwianska republika) sa nachádza vo vnútrozemí Južnej Afriky. Rozprestiera sa medzi riekou Limpopo na juhu a mohutnou riekou Zambezi na severe.
Hlavným mestom je Harare, kde sídli vláda. Počet obyvateľov Zimbabwe sa odhaduje na 16 miliónov.
Krajina má až 16 oficiálnych jazykov, najpoužívanejšie sú šona (hovorí ním 70 % obyvateľstva) a ndebele (20 %).
K najväčším turistickým atrakciám patria Viktóriine vodopády, ktoré sa pokladajú za jeden zo siedmich divov sveta, Národný park Hwange a staroveké kamenné mesto Veľké Zimbabwe, z ktorého sa odvodzuje meno krajiny – Zimbabwe je kombináciou troch slov – Zi (veľký), Mba (dom) a bwe (kameň), teda „Dom kameňov“.

Telefonický kontakt na zborovú farárku: 033/647 26 52 alebo 0903 957 440
Príspevky do časopisu alebo prípadné pripomienky posielajte elektronicky na adresu: shornanova@gmail.com

Evanjelická ratolesť s prílohami pre mládež a deti, vydáva Cirkevný zbor ECAV v Modre-Kráľovej, IČO: 34006800.
Periodicita: štvrťročník. Dátum vydania: marec 2020, č. 1, ročník 24.
Adresa redakcie: Evanjelický a. v. farský úrad, Národná ul. 27, 900 01 Modra-Kráľová.
Šéfredaktorka a grafická úprava: Ing. Božena Uherčíková.
Redakčná rada: doc. ThDr. Sidonia Horňanová, PhD., Zdenka Hornáčková, Anna Horváthová, MUDr. Janka Juranová, Michal Makovník.
Časopis sa distribuuje zadarmo. EV 3630/09. ISNN: 133 9 – 052X.